

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Rectori Et Fratribvs hospitalis sancti Bartholomæi in Silice Lucanensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

pora assumuntur. Decernimus ergo ut nulli omnino hominum fas sit præfatum monasterium &c. usque usibus omnimodis profutura. Salva sedis apostolicæ auctoritate, & dioecesani Episcopi canonica iustitia. Si qua igitur in futurum ecclesiastica secularive persona &c. usque ultioni subiaceat. Cunctis autem eidem loco &c. usque præmia æternæ pacis inveniant. Datum Soræ per manum Iohannis sanctæ Mariæ in Colmidin Diaconi Cardinalis S. R. E. Cancellarij xi. Kal. Octobr. Indictione xii. incarnationis dominicæ anno MCCVIIII. pontificatus verò Domini Innocentij Patris III. anno undecimo.

RECTORIBVS ROMANÆ fraternitatis.

Epist. 146. Respondetur ad eorum consilia.

DE homine qui ab adolescentia sua bellica castra secutus, mulierem, quæ successivè fuerat concubina duorum, sibi matrimonio copulavit, susceptaque prole de ipsa, defuncta demum eadem habitum religionis assumpsit, hoc vobis duximus respondendum, quòd, sicut vos ignorare non decet, nequaquam debet ad sacros ordines promoveri; qui si fuerit fortè promotus, in suscepto sic ordine sustineri non debet, maximè si sibi suoque ordinatori super irregularitate huiusmodi denunciatio facta fuerit, eaque contempta, extiterit ordinatus. Is autem qui de magis arcta religione transit ad minus arctam, non est sustinendus in illa, nisi fortè propter debilitatem aut infirmitatem seu aliam causam rationabilem ab eo dispensatum cum ipso fuerit qui potuit dispensare. Ceterum huiusmodi quæstiunculas leves reputavimus, immo nullas, & de quibus nec consulere patres urbis nec patrem orbis consuli opus erat, cum à Canone diffinitæ difficultatem aliquam continere minimè dinoscantur. Sed facilibus difficilem addidistis, incipientes à minimis, & ad maximam pertingentes; quas profectò cum diligenter evolvimus, quasi de rota quæ ad fingendum urceum volveretur exiret amphora, quæstionem vestram aggravatam sentimus. Quæstivistis enim à nobis quid de incauto Presbytero videatur, qui se sciens in mortali crimine constitutum, Missarum solemniam, quæ non potest propter necessitatem quamlibet intermittere, pro sui facinoris conscientia dubitat celebrare, arctatusque graviter è duobus, dum divinum exequi ministerium metuit, ne populum illud expectantem offendat, & corpus Christi confice-

re perhorrescit, ne sumens ipsum indigne, iudicium sibi manducet & bibat, peractis ceteris circumstantiis Missam celebrare se fingit, & suppressis verbis quibus conficitur corpus Christi, panem & vinum tantummodo purum sumit, ita credens per id quod prætendit populo satisfacere, ut per hoc quod intendit Deum non debeat provocare. Cum ergo falsa sint abienda remedia quæ sunt veris periculis graviora, licet is qui pro sui criminis conscientia reputat se indignum, ab huiusmodi sacramento reverenter debeat abstinere, ac ideo peccet graviter si se ingerit irreverenter ad illud, quamvis tamen proculdubio videtur offendere qui sic fraudulenter illud præsumperit simulare, cum ille culpam vitando dum facit, in solius misericordis Domini manum incidat, iste verò culpam faciendo dum vitat, non solum Deo, cui non veretur illudere, sed & populo quem decipit, se astringat. Datum Soræ x. Kal. Octobr. pontificatus nostri anno undecimo.

RECTORI ET FRATRIBVS hospitalis sancti Bartholomæi in Silice Lucanensi.

CUM olim super eligendis in hospitali vestro rectore ac fratribus inter vos & dilectum filium Priorem Ecclesiæ sancti Bartholomæi Lucani coram Priore sancti Fridiani & Primicerio sancti Martini Lucanensis à sede apostolica iudicibus delegatis quæstio verteretur, & utraque pars in eosdem iudices compromittens, ipsorum arbitrium se promiserit servaturum, ac ipsi iudices certum duxerint arbitrium proferendum, super prolato arbitrio utrinque dubitatio est exorta, quam petiistis per sedem apostolicam declarari. Nos igitur, publico instrumento arbitrium continente diligenter inspecto, cognovimus quòd secundum formam arbitrij Prior sancti Bartholomæi Lucani tenetur habere consilium cum familia hospitalis ejusdem & tractare cum ea de inveniendo rectore, sed sive concordet sive discordet familia cum ipso Priore, idem Prior eligere debet in utroque casu rectorem. Propter quod dicimus quòd nisi Prior super inveniando rectore tractaverit cum familia hospitalis & ipsius consilium requisierit, non habet potestatem eligendi rectorem, & si alio modo rectorem elegerit, ejus electio haberi debet irrita & inanis. Verum habita cum familia consilio & tractatu de inveniendo rectore, ipse Prior

Epist. 147. Definitur quæstio de electione rectoris ejusdem hospitalis. Cap. Cùm olim. De arbitrio.

In certi collect. Vnde. At vobis. habent Verum, ut hinc.

Ca. De homicid. De rector. 147.

In terra salutis ministerium

liberè potest rectorem eligere, duntaxat idoneum, sive concordet sive discordet cum ipso familia super inventione rectoris. Ne verò familia concordante in personam idoneam, Prior ab ipsa malitiosè discordet, sub obtestatione divini judicij districtè præcipimus ut Prior malitiosè non respuat personam idoneam in quam familia concordaverit, sed eam cum ipsius consilio & tractatu eligat in rectorem; ita quòd si contra hoc districtum præceptum ausu processerit temerario, postquam id apud superiorem fuerit sufficienter ostensum, & ejus cassetur electio, & ipse canonicè puniatur. Licet autem secundùm formam arbitrij fratres qui recipiendi sunt in hoc hospitali recipi debeant per manus prædicti Prioris, ei obedientiam promittendo, ne tamen idem Prior malitiosè recuset recipere fratres, ut defunctis præsentibus & in locum eorum nullis aliis substitutis ipsum hospitale liberius pro sua ordinet voluntate, sub præmissa districtione jubemus ne defectum fratrum Prior malitiosè procuret, sed cum consensu rectoris & familiæ hospitalis fratres sine difficultate recipiat, quandoque necessitas postulaverit; ita quòd si hanc contempserit jussionem, postquam de tali fuerit præsumptione convictus, præter penam canonicam quam sibi meretur infligi, per rectorem & familiam ea vice fratres in hospitali qui necessarij fuerint ordinentur ipso penitus inconsulto. Datum Soræ 14. Non. Augusti, pontificatus nostri anno undecimo.

ABBATI ET CONVENTUI
de Coldritz Præmonstratensis ordinis.

Epist. 148.
De confirmatione privilegiorum.

Cum à nobis petitur quod justum est & honestum &c. usque effectum. Ea propter, dilecti in Domino filij, vestris justis petitionibus grato concurrentes assensu, personas vestras & locum in quo divino estis obsequio mancipati, cum omnibus quæ in præsentiarum rationabiliter possidetis, aut in futurum justis modis Deo propitio poteritis adipisci, sub beati Petri & nostra protectione suscipimus. Specialiter autem locum de Neubon cum Capella, Ecclesiam de Acastre, partem proventuum Ecclesiæ de Cuventona, pasturam Destvvisel, & terram & pasturam de Chautim, sicut ea omnia justè ac pacificè possidetis, vobis & per vos domui vestræ auctoritate apostolica confirmamus & præsentis scripti patrocinio communitimus. Nulli ergo &c. hanc paginam no-

stræ protectionis & confirmationis infringere &c. Si quis autem hoc &c. usque incursum. Datum Soræ VII. Kal. Septembris &c. ut in alia.

CAPITULO TYRONENSI.

Diligenter auditis & perspicaciter intellectis omnibus quæ coram nobis à partibus proposita & allegata fuerunt super duabus electionibus in vestra Ecclesia celebratis, quia per ea nobis constitit evidenter quòd pars illa quæ dilectum filium * Cantorem Parisiensem elegit erat tam auctoritate quàm numero longè minor, & eum extra Capitulum pluribus ex fratribus inconsultis legitima provocatione contempta eligere non expavit, nos exigente justitia electionem de ipso factam duximus irritandam. Quia verò pars altera, quæ dilectum filium * Decanum vestrum elegit, auctoritate longè major erat & numero, quamvis eum post quatuor appellationes elegerit, quia tamen ex eis duæ non fuerunt legitime, unde illis non fuerat deferendum, & contra reliquas duas nihil extitit attentatum, cum ejus persona multorum testimonio nobis fuerit multipliciter commendata, & contra eam nihil omnino fuerit ab adversa parte probatum, nos de communi fratrum nostrorum consilio electionem de ipso factam auctoritate curavimus apostolica confirmare. Quocirca devotioni vestræ per apostolica scripta præcipiendo mandamus quatenus ei de cetero tamquam pastori vestro curetis obedientiam & reverentiam exhibere tam debitam quàm devoram. Datum Ferentini 14. Nonas Octobris, pontificatus nostri anno undecimo.

SEQUENS EPISTOLA
caret inscriptione in veteri codice.

Per originales litteras nostras, quas dilectis filiis Abbati de Plana de Septimo & Priori Camaldulensi super facto electionis monialium sanctæ Mariæ de Mantignano Florentinæ diocesis miseramus, nobis constitit evidenter quòd ultima earum clausula nequiter rata fuit, & eadem litteræ ipsis judicibus tales fuerunt exhibitæ, sicut ex litteris eorundem, in quibus tenor continebatur ipsarum cognovimus manifestè; quarum occasione dicti judices procedere præsumserunt. Quia verò id non est à nobis clausis oculis transeundum, discretionis vestræ per apostolica scripta præcipiendo mandamus quatenus quicquid factum est occasione

* Robertum
de Vitro

* Johannem
de Erya

Vide co. 1.
Gall. Chast.
pag. 774.

Epist. 119.
De electione
Abbatissæ de
Mantignano.